

TREĆA NEDJELJA

PRVO ČITANJE

Radujem se u Gospodinu, radujem.

Čitanje Knjige proroka Izaije

Iz 61, 1-2a. 10-11

Duh Gospodnji na meni je,
 jer me Gospodin pomaza,
 posla me blagovjesnikom biti siromasima,
 iscijeliti srca slomljena;
 zarobljenicima proglasiti slobodu,
 sužnjima oslobođenje;
 proglasiti godinu milosti Gospodnje.
 Radujem se u Gospodinu, radujem,
 duša moja kliče u Bogu mojemu,
 jer me odjenu haljinom spasenja,
 zaogrnu me plaštem pravednosti,
 kao ženik kad sebi vijenac stavi
 i nevjesta kad se uresi nakitom.
 Jer kao što zemlja tjera svoje klice,
 kao što vrt niknuti daje sjemenju,
 tako će Gospodin Bog učiniti da iznikne pravda
 i hvala pred svim narodima.

Riječ Gospodnja.

OTPJEVNI PSALAM

Lk 1, 46-48. 49-50. 53-54 (Ø.: Iz 61, 10b)

Ø. Duša moja kliče u Bogu mojemu.

- ⁴⁶ Veliča duša moja Gospodina,
⁴⁷ klikće duh moj u Bogu, mome Spasitelju,
⁴⁸ što pogleda na neznatnost službenice svoje:
 odsad će me, evo, svi naraštaji zvati blaženom. Ø.
- ⁴⁹ Jer velika mi djela učini Svesilni,
 sveto je ime njegovo!
- ⁵⁰ Od koljena do koljena dobrota je njegova
 nad onima što se njega boje. Ø.

- ⁵³ Gladne napuni dobrima,
a bogate otpusti prazne.
⁵⁴ Prihvati Izraela, slugu svoga,
kako obeća ocima našim. Ø.

DRUGO ČITANJE

Duh vaš i duša i tijelo neka se sačuva za dolazak Gospodnji.

Čitanje Prve poslanice
svetoga Pavla apostola Solunjanima

1 Sol 5, 16-24

Braćo:

Uvijek se radujte! Bez prestanka se molite! U svemu zahvaljujte!
Jer to je za vas volja Božja u Kristu Isusu.

Duha ne trnite, proroštava ne prezirite! Sve provjeravajte: dobro zadržite, svake se sjene zla klonite!

A sam Bog mira neka vas posvema posveti i cijelo vaše biće – duh vaš i duša i tijelo – neka se besprije-kornim, savršenim sačuva za dolazak Gospodina našega Isusa Krista. Vjieran je onaj tko vas poziva: on će to i učiniti.

Riječ Gospodnja.

ALELUJA

Iz 61, 1

Ø. Aleluja! Duh Gospodnji na meni je,
blagovjesnikom biti ubogima posla me. Ø. Aleluja!

EVANĐELJE

Među vama stoji koga vi ne poznate.

✠ Čitanje svetog Evanđelja po Ivanu

Iv 1, 6-8. 19-28

Bî čovjek poslan od Boga, ime mu Ivan. On dođe kao svjedok da posvjedoči za svjetlo da svi vjeruju po njemu. Ne bijaše on svjetlo, nego – da posvjedoči za svjetlo. A evo svjedočanstva Ivanova. Kad su Židovi iz Jeruzalema poslali k njemu svećenike i levite da ga upitaju: »Tko si ti?«, on prizna; ne zanijeka, nego prizna: »Ja nisam Krist.« Upitaše ga nato: »Što dakle? Jesi li Ilija?« Odgovori: »Nisam.« »Jesi li

prorok?« Odgovori: »Ne.« Tada mu rekoše: »Pa tko si da dadnemo odgovor onima koji su nas poslali? Što kažeš sam o sebi?« On odgovori:

*»Ja sam glas koji viče u pustinji:
'Poravnite put Gospodnji!'*

– kako reče prorok Izaija.«

A neki izaslanici bijahu farizeji. Oni prihvatiše riječ i upitaše ga: »Zašto onda krstiš kad nisi Krist, ni Ilija, ni prorok?« Ivan im odgovori: »Ja krstim vodom. Među vama stoji koga vi ne poznate – onaj koji za mnom dolazi, komu ja nisam dostojan odriješiti remenje na obući.« To se dogodilo u Betaniji, s onu stranu Jordana, gdje je Ivan krstio.

Riječ Gospodnja.